

GOBERT ÉS TÁRSAI
ÜGYVÉDI IRODA

Andrássy út 10.
1061 Budapest
Hungary
Telefon + 36 (1) 270 9900
Telefax + 36 (1) 270 9990
office@gfplegal.com

LAW SHOOTER

Szeptember 2014

BACK TO THE OFFICE

A szeptemberi hírlevelünkben összegeztük és átlátható módon kifejtettük a 2013 óta hatályos készpénzfizetés korlátozásaira vonatkozó rendelkezés főbb sajátosságait. Majd egy részletes útmutatást olvashatnak az általánny beszédésének szabályairól, hogy mikor és hogyan lehet követelni az összeget, illetve kell-e követelni ezt az általánydíjat, mit kell tennie egy vállalkozásnak, ha késedelmesen teljesítő partnerétől be kívánja hajtani, valamint az mikor és milyen feltételekkel jár. Záró cikkünkben pedig a terhes nők jogairól informálódhatnak olvasóink.

A BWSP Gobert & Társai szeptemberben ünnepli 12. évfordulóját. Erre a különleges alkalomra harmadjára is megszervezzük híres pókerhajó kupánkat. Megtiszteltetés lenne számunkra, ha velünk együtt ünnepelne 2014. szeptember 12-én 19:00 órai kezdettel. A részletes meghívót a hírlevél alján találják.

A továbbiakban is állunk rendelkezésükre, reméljük e havi hírlevelünket is haszonnal forgatja majd!

Dr. Arne Gobert

Managing Partner

A MÁSFÉL MILLIÓS KORLÁT

Számtalan kérdést vetett fel a gyakorlatban a 2013 januárja óta hatályba lépett *készpénzfizetés korlátozására* vonatkozó rendelkezések megfelelő értelmezése, melyre tekintettel jelen hírlevelünkben a szabályozás fő sajátosságainak átlátható bemutatására törekszünk.

TARTALOM

- **A MÁSFÉL MILLIÓS KORLÁT** 1
- **BEHAJTÁSI KÖLTSÉGÁLTALÁNYKÖTELEZŐ-E ALKALMAZNI?** 3
- **AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ADATVÉDELMI AGGÁLYOK MIATT ALKOTMÁNYELLENESSÉK NYILVÁNÍTTA A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVÉNEK** 4

IRODÁNK

- **CÍMÜNK:**

HUNGARY
1061 BUDAPEST
STERN PALOTA
ANDRÁSSY ÚT 10.

- **WEBOLDALUNK:**

WWW.GOBERTPARTNERS.COM

office@gfplegal.com

www.gobertpartners.com

I. Készpénzfizetési limit

- Pénzforgalmi számlanyitásra kötelezettek köre
 - belföldi jogi személy,
 - belföldi jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság,
 - ÁFA fizetésére kötelezett magányszemély, ideértve az egyéni vállalkozót is.

A törvény értelmében azon adózó, aki *penzforgalmi számlanyitásra kötelezett* és egy másik, szintén pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózónak készpénzes kifizetést teljesít, abban az esetben a kifizetés összege nem haladhatja meg a 1,5 millió forintot. Egy naptári hónapban, ugyanazon szerződésből eredő, egymás között teljesített kifizetéseket kell figyelembe venni, függetlenül, hogy az adott szerződés a felek között jött létre, vagy egy másik joggalanyal történő szerződéskötésből ered.

- Mit jelent mindez a gyakorlatban?

A másfélmillió forintos korlátot nem haladhatja meg az *ugyanazon személyek között, ugyanazon szerződésből eredő, egy adott naptári hónapban teljesített ÁFA-val terhelt* (ha a termékértékesítés / szolgáltatásnyújtásnak ÁFA vonzata van) kifizetés.

Ha pl. egy építkezésen a kivitelezés különböző fázisaihoz kapcsolódóan több különálló munkálat elvégzésére kerül sor egyidejűleg, úgy ez az általánosságban egy szerződésnek minősül, még ha külön-külön értelmezhető szolgáltatásokról is lehetne szó.

Ugyanazon felek között megkötött, *több szerződésből eredő ugyanazon* pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózó részére teljesített kifizetések esetén, egy szerződés alapján teljesített készpénzkifizetésnek kell tekinteni.

Ugyanakkor, ha *több különálló* szerződésből eredő kifizetés történik egy naptári hónapon belül, abban az esetben a kifizetett összeg nem tartozik a korlátozás hatálya alá. De amennyiben kétséget kizáróan megállapítható, hogy több szerződés egy gazdasági egységet alkot és megkötésére *nem rendeltetésszerű joggyakorlás miatt* került sor, akkor a kifizetéseket

össze kell számítani és a korlátozások irányadóak ebben az esetben is.

Gyakorlati információ továbbá, hogy ha az ellenérték kiegyenlítése devizában történik, akkor a Magyar Nemzeti Bank által megadott, a kifizetés napján érvényes árfolyamot kell irányadónak tekinteni. A kölcsön és a nem szerződésszerű teljesítésből eredő összeg (pl.: kötbér, késedelmi kamat) nem minősül ellenértéknek, de a kamatra már alkalmazni kell ezen törvényi rendelkezéseket.

- A készpénzfizetési limit túllépése esetére járó szankció!

Amennyiben a kifizetés jogosultja elfogadja a 1,5 millió forintot meghaladó készpénzkifizetést, abban az esetben mind a jogosult, mind pedig a kifizetés teljesítője a 1,5 millió forintot meghaladó rész után **20% mértékű mulasztási bírság** megfizetésére kötelezhető. A mulasztási bírság alkalmazása csak a *penzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózókra* és kizárólag *vállalkozási tevékenységre* vagy *azt szolgáló ügyletekre* vonatkozik.

II. Készpénzforgalomra vonatkozó bejelentési kötelezettség

A fentiekől élesen elkülönítendő a készpénzforgalomra vonatkozó bejelentési kötelezettség szabályozási kategóriája, mely a pénzforgalmi számla nyitására *nem kötelezett adózók* közötti jogügyletekre is vonatkozik abban az esetben, ha

- 2 millió forintot meghaladó értékben teljesített készpénzfizetést, valamint
- a készpénzfizetés kapcsolt vállalkozások esetén az 1 millió forintot meghaladja.

Ezekben az esetekben ugyanis a vevőnek, illetve a szolgáltatás igénybe vevőjének be kell jelentenie a készpénzfizetést, annak napjától számított 15 napon belül az állami adóhatósághoz. Ennek elmulasztása esetére azonban a fenti mulasztási bírság, mint szankció azonban nem alkalmazandó.

Összegzésképpen elmondható, hogy a fenti kötelezettségeket előíró szabályozás bonyolultságára is tekintettel, a szerződések teljesítése során fontos

is tekintettel, a szerződések teljesítése során fontos ezen szabályok pontos szem előtt tartásával, minden részletre körültekintően eljárni és elkerülni ezáltal az esetlegesen kiszabható mulasztási bírságot.

A szabályozás helyes értelmezése, a szerződések megfelelő jogszabályi keretek közötti teljesítése, illetve a fentiekkel esetlegesen felmerülő kérdések kapcsán szakértőink örömmel állnak rendelkezésükre.

Jogi kérdés felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Ipacs Réka, Partner

Reka.ipacs@gfplegal.com

36 1 270 99 00

BEHAJTÁSI KÖLTSÉGÁTALÁNY – KÖTELEZŐ-E ALKALMAZNI?

Hosszan várakozás után a NAV közzétette honlapján a behajtási költségátalánnyal kapcsolatos összefoglalóját, mellyel eloszlatta a jogintézmény polgári jogi és adójogi alkalmazásával kapcsolatos bizonytalanságokat.

Az alábbiakban adunk olvasóinknak részletes útmutatást az átalány beszedésének szabályairól, hogy mikor és hogyan lehet követelni az összeget, illetve kell-e követelni ezt az átalánydíjat, mit kell tennie egy vállalkozásnak, ha késedelmesen teljesítő partnerétől be kívánja hajtani, valamint az mikor és milyen feltételekkel jár.

A régi Polgári Törvénykönyv 2013. július 1-jétől kötelező jelleggel vezette be a gazdálkodó szervezetek közötti ügyletekben késedelmes fizetés esetén a késedelmi kamat alkalmazását, valamint rendelkezett ezen túlmenően a 40 eurónak megfelelő behajtási költségátalány fizetéséről. Ezek az előírások a 2014. március 15-én hatályba lépett új Polgári Törvénykönyvben ("Ptk.") is megtalálhatók.

Ha vállalkozások közötti szerződés esetén a kötelezett fizetési késedelembe esik, köteles a jogosultnak a követelése behajtásával kapcsolatos költségei

fedezésére 40 euró összegű behajtási költségátalányt fizetni.

A szerződés költségátalányt kizáró vagy a Ptk-tól egyéb módon eltérő rendelkezése - például ha 40 eurónál alacsonyabb összegben határozzák meg - automatikusan semmisnek minősül. Ugyanakkor a jogosult a késedelembe esést követően jogszerűen lemondhat a behajtási költségátalányról, mivel a lemondásnak - mint tartozás-elengedésnek - a Ptk. alapján nincsen akadálya. Arra vonatkozóan sincs semmilyen jogszabályi előírás, hogy az adós önkéntes teljesítésének a hiányában a hitelezőnek kötelező lenne annak érvényesítése érdekében lépéseket tennie.

A jogosult tehát nem köteles felszámítani ezt az összeget, lehetősége van arra, hogy ne érvényesítse a behajtási költségátalányra vonatkozó igényét a kötelezettel szemben, adott esetben így mentesítve őt e többletterher viselése alól.

A behajtási költségátalány nevéből is adódóan átalányjellegű, melynek következtében a legalább 40 eurónyi összeg akkor is követelhető, ha a jogosultnak egyébként semmilyen behajtási költsége nem merült fel.

A törvényben meghatározott értékétől csak felfelé lehet eltérni, és mértéke független a késedelmesen teljesített tőkekövetelés nagyságától, vagy a késedelem időtartamától.

Objektív, vagyis kimentéstől független jogintézmény, melynek megfizetése azonban nem mentesít a késedelem egyéb jogkövetkezményei, így a késedelmi kamat fizetése alól sem. Ha a hitelezőnek a behajtással kapcsolatos kiadásai meghaladják a 40 eurót, akkor azt kártérítés vagy perköltség címén követelheti. A behajtási költségátalány a kártérítés összegébe beletartozik, de a kötbérbe nem.

A behajtási költségátalány késedelmenként és *nem számlánként* követelhető a késedelmi kamat összegén felül. Ha a szerződésben részletfizetésben állapodtak meg a felek, akkor annyi részlet után érvényesíthető a költségátalány, ahány részlettel késedelembe estek.

Pénzname a főtartozás pénznameéhez igazodik. A 40 eurót a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdőnapján érvényes MNB árfolyamon kell forintra átszámítani.

Alkalmazási körét tekintve kizárólag a 2013. július 1. napján és az ezt követően megkötött, valamint a pénztartozás és a késedelmi kamat vonatkozásában ezen időpontot követően módosított szerződésekre vonatkozik.

A könyvelési és adózási kérdések szempontjából fontos megjegyezni, hogy a költségátalány számviteli elszámolása megegyezik a késedelmi kamatokéval. A kötelezettnek (adósnak) az üzleti évre jutó késedelmi kamatot és költségátalányt kötelező elszámolnia és az egyéb ráfordítások között kimutatnia attól függetlenül, hogy azt (még) nem fizette meg. A jogosult ezzel szemben az egyéb bevételek között csak azokat az összegeket szerepeltetheti, melyet az adott vagy az azt megelőző üzleti évekre vonatkozóan pénzügyileg rendezett.

A behajtási költségátalány után áfát nem kell utána fizetni, mivel nem minősül sem termékértékesítésnek, sem szolgáltatásnyújtásnak; főszabályszerűen pedig illetékvonzata sem lesz, ha a jogosult a behajtási költségátalány iránti igényéről lemond.

A fentebb részletezett rendelkezések megalkotásával a jogalkotó megteremtette a magyar jogszabályok és a késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló Európai Unió irányelv összhangját. A bemutatott szabályozással kapcsolatos esetleges részletesebb útmutatás esetén szakértőink készséggel állnak a rendelkezésükre.

Jogi kérdés felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Ipacs Réka, Partner

Reka.ipacs@gfplegal.com

36 1 270 99 00

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ADATVÉDELMI AGGÁLYOK MIATT ALKOTMÁNYELLENESNEK NYILVÁNÍTJA A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVÉNEK (“MT.”) EGYES RENDELKEZÉSEIT ÉS BEVEZETI A “HAZUGSÁGHOZ VALÓ JOGOT”

A Magyar Alkotmánybíróság („AB”) részletes határozatot hozott a várandós, valamint az emberi reprodukciós eljárással összefüggő (meddőségi) kezelésben résztvevő nők jogaival kapcsolatosan, mely 2014. május 27. napján került kihirdetésre. Ez az áttörést jelentő döntés Magyarországon is bevezeti a már néhány más EU tagállam által elismert “hazugsághoz való jogot. Döntésében az AB adatvédelmi aggályokat vet fel és az Mt. vonatkozó rendelkezését visszamenőleges hatállyal megsemmisíti.

Tényállás

Az Alaptörvény védi a magán- és családi életet. A 2. cikk alapján: “Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.” Továbbá a 6. cikk alapján “Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. A személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését sarkalatos törvénnyel létrehozott, független hatóság ellenőrzi.”

Ezen kívül a várandós nők felmondási védelem alatt állnak (a várandósság, a szülési szabadság és a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság tartama alatt). Egyes ítéletek szerint ez a

védelem *“objektív”* és következőképpen akkor is alkalmazandó, ha a nő nem tud a terhességről, azonban az ilyen ítéletek ritkán fordulnak elő.

Az ennek értelmezésével kapcsolatos, következőes bírói gyakorlat mindig is vitatott volt, de a legtöbb bírót értett abban, hogy a munkavállaló - legkésőbb a jogviszony megszűnésének időpontjában - köteles munkáltatóját tájékoztatni a várandósság tényéről, ellenkező esetben rosszhiszeműnek minősül, s a védelem ennél fogva nem illeti meg.

A fenti rendelkezés a bírói gyakorlat egységesítése és a munkavállalók jogainak védelme érdekében került bele a Munka Törvénykönyvébe. Az Mt. 65. § (5) bekezdése szerint a várandós és meddőségi kezelésen résztvevő nők csak akkor állnak felmondási védelem alatt, ha erről megfelelően tájékoztatták munkáltatójukat.

Az alapvető jogok biztosa utólagos normakontroll keretében panasszal fordult az AB-hez az Mt. 65. § (5) bekezdésének alkotmányossági vizsgálata tárgyában. Álláspontja szerint - mely az Mt. kodifikációjával foglalkozó tanulmányokon, valamint az alapvető emberi jogokkal kapcsolatos magyar és európai gyakorlaton alapult - a kifogásolt rendelkezés komoly, indokolt alkotmányossági aggályokat vet fel. Amint azt az alapvető jogok biztosa is jelezte, a rendelkezés elvárja a munkavállalótól, hogy beszéljen várandósságáról a munkáltatóval, figyelmen kívül hagyva esetleg azt, hogy a munkavállaló nincs is tudatában terhességének. Kihangsúlyozza továbbá, hogy a védelem azokra is ki kell, hogy terjedjen, akik terhességüknek nincsenek tudatában, utalva az Alaptörvény azon cikkére, mely a magán- és családi életet védelemben részesíti.

Az alapvető jogok biztosa megállapította, hogy az alkotmányjog magánszférára vonatkozó legutóbbi változásai nem vonják maguk után az AB – Európai Bíróság („EB”) ítélekezői gyakorlatán alapuló - vonatkozó joggyakorlatának figyelmen kívül hagyását. Sőt mi több, az alapvető jogok biztosa egy 2004-es kúriai döntésre hivatkozva azzal érvelt, hogy a munkavállaló arra való kötelezése, hogy várandósságáról beszéljen a munkáltatójával az

általános jogelvékebe ütközik.

Az AB határozata

Az AB helyt adott az alapvető jogok biztosa által előterjesztett kérelemben foglaltaknak és visszamenőleges hatállyal megsemmisítette az Mt. 65. § (5) bekezdését. A határozatban az AB részletesen elemezte a magánszféra koncepcióját és az emberi méltóság védelme érdekében bevezette a *“hazugsághoz való jogot”*.

A határozat részletes indoklást tartalmaz az EB vonatkozó, várandós anyák jogaival és az egyenlő bánásmód követelményével kapcsolatos ítélekezői gyakorlatára hivatkozással. Ugyanakkor, az AB leszögezi, hogy ez nemcsak az egyenlő bánásmód megtartásával, hanem a magánszféra védelmével kapcsolatos kérdés is. Az AB-nak tehát a kérelem keretei között azt kell vizsgálnia, hogy az Mt. 65. § (3) bekezdés a) és e) pontjában foglalt felmondási védelemre való hivatkozásnak a munkáltató munkavállaló általi – a felmondás közlését megelőző – tájékoztatásához köteke sérti-e a hivatkozott alapjogokat. Ennek során a hivatkozott alapjogok védelmi körének meghatározásából indult ki.

Az Alkotmánybíróság a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatában értelmezte a magánszférához való jogot és az annak viszonyát az emberi méltósághoz való joghoz. Megállapította, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – a régi Alkotmány 59. § (1) bekezdésével ellentétben – átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra lényege tekintetében továbbra is fenntarthatónak tartotta az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatában megfogalmazott – a magánélet fogalmának esszenciáját jelentő, általános érvényű – megállapítást, miszerint a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. Rávilágított arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánszféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja.

Az Alaptörvény értelmében a magánszféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon). Ezen túlmenően önálló védelmet élvez az egyén életéről alkotott kép is (jó hírnévhez való jog).

Az Alaptörvény II. cikk és VI. cikk (1) bekezdésében biztosított jogok védelmét az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdése a foglalkoztatás vonatkozásában konkretizálja: *„Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.”* A munkavállalók egészségét nem veszélyeztető és biztonságos munkafeltételeit a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény, méltósága tiszteletben tartását az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, a foglalkoztatás során pedig az Mt. személyiségi jogok védelmét garantáló rendelkezései, illetve a Polgári Törvénykönyv 2:42–54. §-ai biztosítják.

Az Mt. 9. § (1) bekezdése a személyiségi jogok védelmének általános követelményét rögzíti. A személyiségi jogokat a Ptk. nevesíti, így a magánélet, és a személyes adatok védelméhez való jogot is. A személyiségi jogok védelme a munkajogban – az Mt. indoklása szerint – kiemelt jelentőségű, elsősorban a munkaviszony tartalmának alá-fölérendeltsége miatt. Az Mt. 10. § (1) bekezdése értelmében a munkavállalótól csak olyan nyilatkozat megtétele vagy adat közzétevése kérhető, amely személyiségi jogát nem sérti, és a munkaviszony létesítése, teljesítése vagy megszűnése szempontjából lényeges.

Tekintettel arra, hogy az Mt. 65. § (3) bekezdés a) és e) pontjában meghatározott körülmények személyes adatnak minősülnek, az Alkotmánybíróság felidézte a magánszférához való jog és az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való jog – korábbi gyakorlatában kimunkált – viszonyát is. Az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelméhez való jogot nem hagyományos védelmi jogként értelmezte, hanem annak aktív oldalát is figyelembe véve, információs önrendelkezési jogként.

Az információs önrendelkezési jog szorosan kapcsolódik a magánszférához való joghoz, mivel az arról való döntést foglalja magában, hogy az egyén mikor és milyen korlátok között fedi fel a személyéhez köthető adatokat. Az információs önrendelkezési jog

Az információs önrendelkezési jog szorosan kapcsolódik a magánszférához való joghoz, mivel az arról való döntést foglalja magában, hogy az egyén mikor és milyen korlátok között fedi fel a személyéhez köthető adatokat. Az információs önrendelkezési jog korlátozása – a magánszférához való joggal ellentétben – nem elsősorban az adat jellegéhez, hanem annak felhasználásához igazodik. Az információs önrendelkezési jog átfogóan védi az egyén személyes adatait, attól függetlenül, hogy azok hogyan jutottak az adatkezelő birtokába.

A „magánélet” fogalmának hatóságok általi értelmezése Magyarországon

A magánélet rendkívül tág fogalom, melynek nincs kimerítő meghatározása. A büntető és polgári jogi bíróságok által hozott ítéletekben is eltérő értelmezéseket találunk. Ugyanakkor általánosságban elmondható, hogy a koncepció szélesebb, tágabb a magánszférához való jognál és egy bizonyos körre vonatkozik, melyen belül mindenki szabadon fejlesztheti a személyiségét és megvalósíthatja önmagát. Az AB értelmezése szerint a magánülethez való jog nemcsak szélesebb a magánszférához való jognál, hanem az *„információs önrendelkezés”* hatálya alá is tartozik, mely pedig tevékeny (proaktív) magatartást vár el az érintett egyénektől.

A korábbi adatvédelmi biztos már részletesen elemezte a munkavállalók magánülethez való jogát és számos ajánlásban, állásfoglalásban rámutatott arra is, hogy a munkavállaló mindaddig, amíg ez nem érinti munkaviszonyának anyagi részét, nem kényszeríthető arra, hogy a magánületével kapcsolatos információ hozzon a munkáltató tudomására. Így például a várandós nő csak akkor kötelezhető a terhességével kapcsolatos információ megosztására, ha ez a munkakörével vagy a munkakör betöltésével járó munkahelyi veszélyekkel kapcsolatos. Minden más esetben ez az információs önrendelkezéshez való jog hatálya alá tartozik.

A magyar jog alapján az AB fenti határozata alapot szolgáltathat a már lezárt, várandós nőket érintő peres eljárások újbóli megnyitásához. Ezen kívül azt is mutatja, hogy a magánszféra az AB hatáskörébe tartozik, tovább tökéletesítve a magánszféra, magánélet és az adatvédelem fogalmának értelmezésével kapcsolatos korábbi gyakorlatot.

Jogi kérdés felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Andrea Soós, Partner

Andrea.soos@gfplegal.com

+36 1 270 99 00

Kereskedelmi és ingatlan jog kérdések felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Arne Gobert, Managing Partner:

arne.gobert@gfplegal.com

Adó és társasági jog kérdések felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Réka Ipacs, Corporate & IT/IP Partner:

reka.ipacs@gfplegal.com

Adatvédelem és munkajogal kapcsolatos kérdések felmerülése esetén az Ön rendelkezésére áll:

Dr. Andrea Klára Soós, Labour & Litigation Partner:

andrea.soos@gfplegal.com

BWSP GOBERT & PARTNERS
TAX AND LEGAL

Presents

The Poker Boat Cup 2014

BWSP Gobert & Partners would like to invite you to an unforgettable exclusive evening to celebrate the 12th Anniversary of our law firm on the **12th of September at 19:00 o'clock.**

The poker tournament will take place on the Rapsodia boat which will start cruising at 20.00 from the Jászai Mari, 10th pier.

The boat returns at 22.00 o'clock.

Please confirm your participation by no later than the 9th of September to
timea.kasler@gfplegal.com.

Please also indicate if you wish to participate in the poker tournament.

